

Софийска районна прокуратура е внесла обвинителен акт срещу Л. Ц. Г., за това, че на 18.09.2021г. в гр. с., ж.к. „Разсадник Коньовица”, бл. 20Б, вх. Б от магазин за алкохол и цигари е отнел чужди движими вещи – сумата от 750.00 /седемстотин и петдесет/ лева, от владението на Й. А. В., без нейно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието е извършено при условията на опасен рецидив – след като е бил осъждан два пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по реда на чл. 66 от НК, както следва: с определение по НОХД 818/2020г. по описа на СРС, НО 94-ти състав е одобрено споразумение влязло в сила на 21.01.2020г., с което на Г. му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 5 месеца и на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на така наложеното наказание е отложено с изпитателен срок от три години; и с присъда по НОХД 9533/2020г. по описа на СРС, НО 9-ти състав влязла в сила от 13.03.2021г., с което на Г. му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 8 месеца – престъпление по чл. 196, ал. 1 т. 1, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „б” от НК.

Съдът е разяснил права на пострадало лице, което в съдебно заседание е заявило, че не желае да се възползва от възможността да се конституира в процеса като страна, а желае да остане в качеството на свидетел. След проведено разпоредително заседание, с определение на съда производството по делото е продължило по реда на глава 27 от НПК - съкратено съдебно следствие, във връзка с което е направено искане от страна на подсъдимото лице и неговия защитник. Основания за горното са намерели отражение и в становището на представителя на държавното обвинение, обсъждайки въпросите посочени в чл.248, ал.1 ,т.1-8 НПК.

Съдът е установил, че искането за провеждане на диференцирана процедура е съвоеременно и отговаря на условията на глава 27 НПК. Съдът е одобрил изразеното съгласие, тъй като съответните действия по разследване са извършени по реда предвиден в НПК.

В съдебно заседание представителят на СРП поддържа повдигнатото обвинение като счита за доказано, че подсъдимият е извършил деянието при условията на опасен рецидив. Намира, че от субективна страна деянието е извършено при форма на вина пряк умисъл. Поради което счита, че следва да бъде признат за виновен и да му бъде наложено наказание лишаване от свобода около предвидения минимум за това престъпление, като същото да се изтърпи ефективно.

Адвокат С.- Е. САК- назначен служебен защитник, намира, че следва при постановяване на съдебния акт да се отчете и факта, че производството се развива по съкратена процедура и подсъдим е признал своята вина. В подкрепа на горното сочи, че подсъдимото лице е съдействал на разследващи органи. Относно параметри на наказание и режим при който същото следва да се изтърпи, заявява, че се придържа към казаното от представителя на държавното обвинение.

Подсъдимото лице изразява съжаление за стореното, признава авторство на деяние. Възползва се от възможността да не дава подробни обяснения по случая, като сочи, че реално отнетата сума е била по-малко от тази посочена в ОА. Реализирайки правото си на последна дума, моли за минимално наказание, тъй като се признава за виновен.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Подсъдимият Л. Ц. Г. е роден в гр. с., българин, българско гражданство, безработен, неженен, осъждан, средно образование, неработещ, адрес: ****, ЕГН *****.

Св. Й. В. била управител на магазин за алкохол и цигари, който се намирал в гр. с., ж.к. „Разсадник Коньовица“, бл. 20Б, вх. Б. , но и практически работела там. Магазинът се

стопанисвал от фирма „ЙОПЕАН“ ЕООД, собственост на майка ѝ П. В., която била и управител на фирмата. На 18.09.2021г.св. Й. В. била на работа в магазина през целия ден. В един момент влязъл клиент, който си купил някаква стока, а Й. В. следвало да му върне ресто. Бръкнала в чекмеджето, което се намирало зад щанда за обслужване на клиенти, където се намирала касата. В този момент установила, че липсват пари от оборота. Пострадалата В. държала известна сума пари в пластмасова чашка, в същото това чекмедже, отделно от другия оборот, тъй като били предназначени за плащане на доставчиците за електронните цигари, които ѝ доставяли за продажба в магазина. Сумата била 750 лева, която св. В. била изброила непосредствено преди установяване на липсата, ѝ затова знаела, че е точно толкова. След като установила липсата на тези пари, върнала записите от охранителните камери в магазина. Видяла, че преди да влезе горепосочения клиент и преди да установи липсата на парите, в магазина, по-рано същия ден е имало друг клиент. На камерите се наблюдавал подсъдимия Л. Ц. Г., който влиза в магазина, докато В. е в задната стаичка на магазина, където се намирал склада. На записа ясно се виждало как подсъдимия Г. бърка зад щанда, отваря чекмеджето, взима парите от чашката, слага ги в джоба си, и непосредствено след това Й. В. влиза в помещението на магазина, при него. Първоначално същата не била чула, че някой е влязъл, но след като усетила, че има някой, влязла в магазина и видяла, че той стои там. Св. В. усетила, че нещо в поведението на подсъдим не е наред, виждайки я, същия се стреснал. В ръцете си подс.Г. държал пазарски плик. Попитала го какво иска, когато същия си поръчал едно кафе. Й. В. му направила кафе, той го платил и си излязъл. Свидетелката се била усъмнила в поведението му още в този момент, но отваряйки чекмеджето, за да му върне ресто видяла, че парите в касата са си на мястото. Не се била сетила обаче да погледне в чашката с тези 750 лева, тъй като стояли по-встрани и не ги ползвала, за да връща ресто на клиенти от тях. Веднага след това влязъл другият клиент, посочен по-горе, при който установила кражбата.

Във връзка с подадено заявление от пострадало лице е образувано е досъдебно производство с Постановление на СРП, в хода на същото е ангажирана наказателната отговорност на подсъдимо лице за престъпление по чл. 196, ал. 1 т. 1, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „б“ от НК. Приетите за установени фактически обстоятелства намират подкрепа по категоричен начин от събраните по делото гласни и писмени доказателства, а именно: Показания на св.Й. В., св.П. В., св.И. А., протокол за доброволно предаване-флаш памет от охранителна камера на обекта, протокол за вземане на образци за сравнително изследване, заключения на видео-техническа и лицево идентификационна експертизи и справка съдимост за подсъдимо лице. Всички доказателства са съответни едни спрямо други и сочат на едни и същи обстоятелства,

Изпълнителното деяние на процесното престъпление се изразява в отнемане, т. е. прекъсване на фактическата власт на лицето, което упражнява същата върху инкриминираната вещ и установяване на своя фактическа власт. То се осъществява само чрез действие. Вещта може да бъде отнета от всяко лице, което упражнява фактическа власт спрямо нея, без значение на какво правно основание я владее и дали я владее правомерно. Несъмнено, доказателствата по делото сочат, че действията на подсъдим осъществяват изпълнителното деяние на престъплението кражба. Чрез тези действия, подсъдим е прекъснала фактическата власт на досегашния владеец на вещта – св. В. и е установила своя трайна такава върху нея.

Съдът прие, че по делото по безспорен начин се установява авторството на престъплението- въз основа на всички събрани по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, съдът достигна до единствения възможен извод, изключващ всички останали, че именно подсъдима е автор на деянието. Горното намира подкрепа и в заключението на изготвена по делото видео-техническа и лицево -идентификационна експертиза. В тази насока е и направено самопризнание от подсъдимо лице, което не

отрича авторство на деяние. Съдът намира, че са недоказани твърденията му, че отнетата от него сума е била в по-малък размер, тъй като същите в тази им част се оборват с категоричност от показанията на пострадало лице. Отнемането е насочено към парична сума, който има качеството на движима вещ. Същите се явяват и чужди за подсъдимото лице собственост, като последната ги е отнел без съгласието на собственика им св. В..

От субективна страна деянието е осъществено от подсъдим при форма на вината пряк умисъл и при наличието на специфичното за този вид престъпление намерение да бъде присвоена противозаконно инкриминираната вещ/сума в размер на 750 лева/. Същият е съзнавал обществената опасност на осъществяваното от него деяние, предвиждал е вредоносните последици и е желал тяхното настъпване. Той е съзнавал, че отнемането по описания по-горе начин на инкриминирана вещ е противозаконно, както и че същата е чужда собственост. Знанието за противоправност на поведението и се потвърждава от начина на извършване на деянието. Осъщественият от него действия съзнателно са били насочени именно към противозаконно отнемане на инкриминираната вещ-парична сума, като същият е целял установяване на трайна фактическа власт върху вещта.

В съответствие с разпоредбата на [чл. 373, ал.2 от НПК](#), при проведеното по настоящето дело съкратено съдебно следствие, наказанието следва да бъде определено при условията на [чл. 58а от НК](#). От своя страна, разпоредбата на [чл. 58а, ал. 4 от НК](#) изисква съдът да извърши проверка дали са основания за определяне на наказанието при условията на [чл. 55 от НК](#). Съдът намира, че не са налице такива условия, доколкото по делото не са налични многобройни смекчаващи отговорността на подсъдима обстоятелства.

Съобразно императива на [чл. 373, ал. 2 НПК](#) и правилото по [чл. 58а, ал. 1 НК](#) определено наказание на подсъдим следва да бъде намалено с една трета, като се определи окончателен размер, който следва да изтърпи от една година и четири месеца лишаване от свобода, което следва да се изтърпи при първоначален „Строг режим“.

Като се има предвид изхода от делото и обстоятелството, че подсъдим е признат за виновен, съдът е възложил в негова тежест, направените по делото разноси в размер на 380, 20лева.

Така мотивиран съдът постанови присъдата си.